

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4C/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413208918
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6413208918.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci žalobcu: Z. E., H.. XX.XX.XXXX, C. Z. Q. XX, E., v konaní právne zastúpený JUDr. Petrom Harakálym, advokátom, Kováčska 28, Košice, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o náhradu škody z ublíženia na zdraví, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi z titulu bolestného sumu 812,34 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 28.09.2012 do zaplatenia a ďalej je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6.012,90 Eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 28.09.2012 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh žalobcu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 464,17 Eur ich zaplatením právneho zástupcovi žalobcu JUDr. Petrovi Harakálymu, advokátovi, Kováčska 28, Košice, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Podaným návrhom žiadal žalobca od žalovaného zaplatenie sumy 1.861,65 Eur z titulu bolestného a sumy 9.432,- Eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, v oboch prípadoch s úrokom z omeškania 8,75 % ročne od 14.09.2012 do zaplatenia dôvodiac tým, že ako spolujazdec v motorovom vozidle Opel Astra EČ: ZV-450BP utrpel pri dopravnej nehode dňa 09.09.2010 škodu na zdraví, pričom zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla mal prevádzkovateľ vozidla poistenú povinným zmluvným poistením u žalovaného. Na podklade lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia mu žalovaný vyplatil po odpočítaní spoluzavinenia v rozsahu 25 % náhradu bolestného v sume 5.133,75 Eur, t.j. vzhľadom na počet 445 bodov (pri hodnote jedného bodu v roku 2011 vo výške 15,72 Eur) mu nevyplatil ešte sumu 1.861,65 Eur. Nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnoteného v posudku na 600 bodov, t.j. v celkovej sume 9.432,- Eur mu nevyplatil vôbec.

Žalovaný žiadal konanie zastaviť poukazujúc na to, že tak ako je v žalobe označený, nemá právnu subjektivitu. Žiadal tiež žalobu zamietnuť, pretože nie je v spore nositeľom pasívnej legitímácie, ktorú má škodca a tak žalobca ako poškodený podľa § 823 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) voči nemu ako poisťovní nemá právo na plnenie. Bolestné krátil žalobcovi o sumu 1.711,25 Eur z toho dôvodu, že tento nebol v čase dopravnej nehody pripútaný bezpečnostným pásom, zvyšok v sume 5.133,75 Eur mu vyplatil a nie je mu preto zrejmé, prečo žalobca žiada ešte o 150,40 Eur viac. Namietal, že žalobca mu nepredložil zodpovedajúcu zdravotnú dokumentáciu v dôsledku čoho nemohol ukončiť šetrenie udalosti

a tak žalobca nemá nárok na úrok z omeškania. Rovnako tak namietal, že posudky o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia mal vydať lekár, ktorý žalobcu ošetroval po prepustení z rehabilitačného zariadenia, pričom aj počet bodov bol stanovený neadekvátne charakteru zranení.

Súd po vypočutí žalobcu a oboznámení listinných dôkazov vrátane relevantnej časti spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/9/2011 (ktorého predmetom bolo trestné konanie voči Z. S. ako vodičovi motorového vozidla) zistil nasledovné:

V konaní nebolo sporným, že žalobca skutočne v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 09.09.2010 zavinennej vodičom motorového vozidla EČ: ZV-450BP Z. S. utrpel ako jeho spolujazdec poškodenie zdravia. Rozsah tohto poškodenia čo sa týka jednotlivých zranení tiež nebol medzi účastníkmi sporným, rovnako ako nebolo sporným ani to, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného motorového vozidla bola u žalovaného v čase dopravnej nehody poistená povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Nepriamo to vyplýva aj z oznámenia žalovaného zo dňa 13.09.2012 (č.l. 25 spisu) týkajúceho sa likvidácie poistnej udalosti, v súvislosti s čím následne žalobcovi vyplatil sumu 5.133,75 Eur ako bolestné.

Podľa § 427 ods. 1 a 2 OZ platí, že fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky a rovnako tak zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa týchto ustanovení preto prevádzateľ motorového vozidla EČ: ZV-450BP objektívne zodpovedá za škodu na zdraví, ktorá vznikla žalobcovi ako spolujazdcovi v dôsledku dopravnej nehody. To žalovaný nijako nespochybňoval, o čom svedčí aj už uvedená úhrada (časti) bolestného žalobcovi.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka sa pri škode na zdraví jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Z ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) vyplýva, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou poisteného motorového vozidla.

Poistenie zodpovednosti teda kryje zodpovednosť osoby, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Môže pritom ísť tak o objektívnu zodpovednosť za škodu prevádzateľa založenú na ust. § 427 OZ ako aj o subjektívnu zodpovednosť za škodu vodiča motorového vozidla podľa § 420 OZ.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. platí, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví.

Poisteného definuje § 2 písm. f) zákona č. 381/2001 Z.z. tak, že je ním ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti.

Ust. § 15 ods. 1 cit. zákona upravuje tzv. priamy nárok poškodeného tak, že náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je však oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Ide o špeciálne ustanovenie vo vzťahu k všeobecnej občianskoprávnej úprave ust. § 823 OZ, podľa ktorého náhradu platí poisťiteľ poškodenému, pričom však poškodený právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

Z uvedeného je zrejmé, že v prípade poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poškodený podľa osobitnej úpravy § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. právo uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi a ten je potom povinný (ak je daná zodpovednosť za škodu poisteného) poškodenému náhradu škody poskytnúť. V tomto smere zákon v súlade s únijným právom (bod 10 úvodných ustanovení a čl. 3 smernice č. 2000/26/ES Európskeho

parlamentu a Rady zo 16.05.2000) posilňuje postavenie poškodených pri dopravných nehodách tým, že im umožňuje podať žalobu priamo voči poisťovni, ktorá danú osobu pre prípad jej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla poistila.

Nemožno sa preto stotožniť s argumentáciou žalovaného o nedostatku jeho pasívnej legitímácie, keď v čase dopravnej nehody bola poisťnou zmluvou práve u neho poistená zodpovednosť prevádzateľa za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla EČ: ZV-450BP. Poškodený si v tomto smere v zmysle citovaných ustanovení môže vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní priamo voči osobe zodpovednej za vzniknutú škodu (prevádzateľovi, resp. vodičovi motorového vozidla) alebo voči poisťovni, u ktorej je v čase vzniku škody motorové vozidlo poistené povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou.

Podmienky poskytovania náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia upravuje zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“).

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. platí, že náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo a musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Poskytuje sa na základe lekárskeho posudku (§ 7 a nasl. cit. zákona) podľa sadzieb bodového hodnotenia za bolesť ustanovených v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. sa náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytuje jednorazovo a musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Aj náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a nasl.) podľa sadzieb bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia ustanovených v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Podľa lekárskeho posudku o bolestnom zo dňa 09.07.2012 utrpel žalobca pri dopravnej nehode zranenia, ktoré boli ohodnotené celkovo počtom 445 bodov. Podľa lekárskeho posudku o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 10.07.2012 bolo poškodenie zdravia žalobcu vzniknuté v dôsledku dopravnej nehody ohodnotené na 300 bodov, pričom vzhľadom na obmedzenie a stratu možnosti žalobcu uplatniť sa v živote a spoločnosti, ktorú mal vo veku kedy utrpel poškodenie zdravia, bol počet bodov zvýšený na dvojnásobok, t.j. na 600 bodov.

Oba lekárske posudky vypracoval primár Národného rehabilitačného centra Kováčová MUDr. Jozef Hudec, PhD., ktorý v písomnom vyjadrení zo dňa 09.10.2014 k námietkam žalovaného ohľadne sťaženia spoločenského uplatnenia uviedol, že bodové hodnotenie zvýšil na dvojnásobok z dôvodov mladého veku žalobcu a toho, že bolo u neho v trvalých následkoch obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu vľavo a kolenného kĺbu vľavo síce ľahkého stupňa avšak na jednej strane v dvoch úrovniach a to v skutočnosti spôsobí obmedzenie a stratu možnosti uplatniť sa v živote a v spoločnosti a v osobnom aj pracovnom živote závažnejšieho stupňa.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. spracúva lekársky posudok posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

Podľa § 2 ods. 3 písm. d) zákona č. 437/2004 Z.z. sa posudzujúcim lekárom rozumie lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví; ak ide o chorobu z povolania, lekár so špecializáciou v odbore klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia príslušného oddelenia alebo príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že skutočne má lekársky posudok o bolestnom, resp. o sťažení spoločenského uplatnenia spracovať lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením zdravia, no podľa názoru súdu táto právna úprava bola zákonodarcom zvolená preto, aby lekár posledne liečiaci poškodeného mohol zohľadniť všetky diagnózy poškodeného aktuálne do doby spracovania

posudku. Tomu nasvedčuje znenie § 7 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., podľa ktorého má zdravotnícke zariadenie, v ktorom sa poškodený liečil povinnosť súčinnosti v smere poskytnutia príslušnej zdravotnej dokumentácie posudzujúcemu lekárovi. Jednoducho povedané, aby posudzujúci lekár mohol komplexne zhodnotiť ujmy na zdraví poškodeného a podať o tom posudok. To ale neznamená, že by mal byť nepoužiteľným lekárske posudok vypracovaný iným kompetentným lekárom, ak posudok z formálneho i obsahového hľadiska spĺňa všetky podmienky určené citovaným zákonom. V praxi sa totiž niekedy ďalšie následky (resp. ich zhoršenie) spojené s poškodením zdravia môžu prejavovať až po určitom čase, kedy už bol lekárske posudok vypracovaný a nemožno preto povedať, že by prv vypracovaný posudok bol nepoužiteľným, ak poškodeného liečil následne ešte iný lekár.

Súd z uvedených dôvodov akceptoval oba lekárske posudky predložené žalobcom, ktorý sa podľa lekárskej správy (č.l. 7 spisu) síce podrobil operačnému zákroku ešte aj dňa 20.04.2011, teda potom ako ukončil rehabilitačnú liečbu v NRC v Kováčovej, no oba posudky vzhľadom na bodové hodnotenie prevyšujúce 200 bodov spracoval primár uvedeného ústavného zdravotníckeho zariadenia, ktoré podľa správy Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 01.02.2013 (č.l. 64 spisu) je oprávnené takéto lekárske posudky vydávať. Ani žalovaný najskôr nemal výhrady voči pôvodu týchto posudkov, keď na pojednávaní dňa 23.09.2014 akceptoval, že boli vypracované vyššie menovaným primárom (namietajúc len výšku bodového hodnotenia jednotlivých položiek a dvojnásobné zvýšenie pri sťažení spoločenského uplatnenia) a v konečnom dôsledku práve na základe predmetného lekárskeho posudku o bolestnom zo dňa 09.07.2012 vyplatil žalobcovi časť bolestného.

Čo sa týka bodového hodnotenia jednotlivých položiek v oboch lekárske posudkoch, tak tieto sú plne v súlade so sadzbami bodového hodnotenia stanovenými v prílohe 1 zákona č. 437/2004 Z.z. pre tú - ktorú položku. Žalovaný síce namietal, že lekár v posudkoch v rámci stanoveného rozpätia bodového hodnotenia určil počet bodov pri jednotlivých položkách vždy na hornej hranici, no pokiaľ v tomto smere nič konkrétnejšieho neuviedol ako inak by mali byť tieto položky hodnotené a nežiadal nariadiť znalecké dokazovanie, súd považoval posudky za správne čo do bodového hodnotenia bolestného ako aj čo do „základného“ bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Pri hodnotení bolestného len tri položky (pol. 2., pol. 82b. a pol. 162) umožňovali hodnotiacemu lekárovi pohybovať sa v určitom rozpätí a preto pokiaľ by tieto tri položky ohodnotil na dolnej hranici (ako k tomu smeroval svojimi všeobecnými výhradami žalovaný), bolestné by predstavovalo nie 445 bodov ale 410 bodov. Rozdiel 35 bodov v peňažnom vyjadrení by potom bol 550,20 Eur (pri hodnote jedného bodu v roku 2012 vo výške 15,72 Eur), čo by sa podľa skúsenosti súdu z obdobných konaní približne rovnalo nákladom znaleckého dokazovania. Sťaženie spoločenského uplatnenia pri jednotlivých diagnózach žalobcu (položky 393a., 396a. a 433a.) je pritom podľa prílohy č. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. určené pevnou bodovou sadzbou. Pokiaľ teda znalecké dokazovanie žiadna zo strán nenavrhovala, súd nepovažoval za potrebné v tejto situácii účastníkov konania proti ich vôli zaťažovať ďalšími trovami.

Podľa § 5 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. sa pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárske posudku. Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor. Podľa § 5 ods. 4 cit. zákona je výška náhrady podľa odseku 2 určená opatrením Ministerstva zdravotníctva SR.

V konaní bolo sporným, či sa má pre výpočet náhrady u žalobcu použiť výška náhrady platná pre rok 2012 ako to uvádzal žalobca alebo platná pre rok 2011 ako z nej vychádzal pri poskytnutí čiastočného odškodnenia bolestného žalovaný, keď opatrenie MZ SR zo dňa 14.05.2012 (oznámenie publikované v Zbierke zákonov pod č. 149/2012 Z.z.) určovalo výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012 za jeden bod na sumu 15,72 Eur a opatrenie MZ SR zo dňa 18.05.2011 (oznámenie publikované v Zbierke zákonov pod č. 155/2011 Z.z.) naproti tomu určuje výšku náhrady za jeden bod pre rok 2011 na sumu 15,38 Eur.

V tejto otázke súd dáva za pravdu žalobcovi, že je potrebné vychádzať z výšky náhrady určenej pre rok 2012, ktorá je odvodená od priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR za rok 2011. K dopravnej nehode, od ktorej sa nárok na náhradu škody žalobcu odvíja síce došlo ešte v roku

2010, no k objektivizácii výšky nároku na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia došlo lekárskymi posudkami primára MUDr. Jozefa Hudeca, PhD. zo dňa 09. resp. 10.07.2012. Pokiaľ podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. platí, že lekársky posudok sa vydáva len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený (v prípade sťaženia spoločenského uplatnenia spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia zdravia) a súdu nebol predložený žiaden dôkaz, že by k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu došlo pred rokom 2012, bolo podľa názoru súdu potrebné považovať rok 2012 za rok vzniku nároku na náhradu u žalobcu a preto treba vychádzať z opatrenia MZ SR zo dňa 14.05.2012, ktoré určuje hodnotu jedného bodu na sumu 15,72 Eur.

Konkrétne pokiaľ ide o bolestné, tak bodové hodnotenie u žalobcu predstavovalo 445 bodov x 15,72 Eur, čo je 6.995,40 Eur.

Bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia lekár v posudku ohodnotil na 300 bodov a toto zvýšil s poukazom na ust. § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. na dvojnásobok. Ako už bolo uvedené, základné bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia súd považuje za správne, nemožno však podľa názoru súdu považovať za dôvodné zvýšenie bodového hodnotenia až na maximálnu mieru na úrovni dvojnásobku.

Vo všeobecnosti možno uviesť, že sťažením spoločenského uplatnenia je vylúčenie alebo obmedzenie účasti poškodeného na plnohodnotnom živote (v osobnej či rodinnej oblasti, v oblasti spoločenských vzťahov k iným osobám v rámci kultúry, športu a pod.), čo sa v konkrétnostiach môže premietnuť do sťaženia či priamo znemožnenia sebaobslužných úkonov, výkonu alebo voľby povolania, životného partnera, možnosti ďalšieho vzdelávania, atď. Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia má potom predstavovať náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre život a životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb. Výška odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia závisí jednak od ohodnotenia v lekárskom posudku a jednak od toho, či a v akom rozsahu a s akými prejavmi došlo k zmene zdravotného stavu poškodeného v porovnaní so stavom pred škodnou udalosťou. Je nevyhnutné zistenie aké mal poškodený predpoklady pre svoje uplatnenie v živote a v spoločnosti pred vznikom škody a aké má po vzniku škody a z tohto porovnania potom možno vyvodiť, či a do akej miery boli znížené, resp. stratené možnosti uplatnenia sa v živote a spoločnosti.

Ja faktom, že žalobca utrpel zranenia v pomerne mladom veku 27 rokov, no sám posudzujúci lekár uviedol, že v dôsledku zranení je žalobca postihnutý obmedzením pohyblivosti bedrového a kolenného kĺbu ľahkého stupňa (síce na jednej strane) a následky na uplatnenie sa žalobcu sú závažnejšieho, nie obzvlášť závažného (či najvyššieho) stupňa a aj z výpovede žalobcu na pojednávaní vyplynulo, že v dôsledku dopravnej nehody u neho nijak zvlášť zásadným spôsobom nedošlo k obmedzeniu možnosti uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Súd tým samozrejme nespochybňuje, že žalobca po dopravnej nehode trpí následkami, pre ktoré nemôže vykonávať všetky činnosti ako zdravý človek, ktorým bol aj on pred dopravou nehodou, no z výpovede žalobcu vyplynulo iba to, že po nehode sa nemôže venovať v podstate „len“ voľno-časovým aktivitám a na jeho život, životné úkony či pracovné a spoločenské uplatnenie nemajú zdravotné následky žiaden obzvlášť závažný vplyv. Z týchto dôvodov mal súd za to, že primeraným aj z hľadiska ust. § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. (podľa ktorého musí byť náhrada primeraná povahe následkov) je zvýšenie podľa § 10 ods. 4 cit. zákona o jeden a pol násobok bodového hodnotenia, t.j. na 450 bodov, lebo zákon tu hovorí o možnosti zvýšenia až na dvojnásobok a nie o povinnosti zvýšenia vždy na túto úroveň. Súd vychádzajúc z uvedeného mal za to, že zdravotné obmedzenia majúce následky na život žalobcu po nehode možno označiť ako „stredného“ stupňa závažnosti a preto voľnou úvahou podľa § 136 O.s.p (keďže ďalšie podklady súdu predložené neboli) zvolil zvýšenie o polovicu „základného“ bodového hodnotenia.

Bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia tak u žalobcu predstavuje 450 bodov x 15,72 Eur, a to je 7.074,- Eur.

Z výpovede žalobcu aj Michala Palenkáša v trestnom konaní tunajšieho súdu sp. zn. 1T/9/2011 (v rámci ktorého bol menovaný rozsudkom zo dňa 09.02.2011 uznaným za vinného z prečinu ublíženia na zdraví žalobcu) vyplynulo, že ani jeden z nich nebol v čase dopravnej nehody pripútaný bezpečnostným pásom. Žalobca sedel na sedadle vpredu vedľa vodiča. Z ich výpovedí tiež vyplynulo, že išlo o jazdu za účelom

vyskúšania predmetného motorového vozidla, ktoré žalobca niekoľko dní predtým kúpil a išlo o motorové vozidlo vylepšované, tuningované.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke je však osoba sediaci na sedadle povinne vybavenom bezpečnostným pásom, povinná toto zariadenie použiť. Túto povinnosť žalobca porušil, bezpečnostným pásom sa ako spolujazdec nepripútal.

V takýchto prípadoch ust. § 441 OZ stanovuje, že ak bola škoda spôsobená aj zavineným poškodeného, znáša ju pomerne. Ide o tzv. spoluzavinenie, ktorým je situácia, kedy aj sám poškodený prispel k vzniku škody, resp. k znásobeniu jej následkov tým, že porušil svoje povinnosti, resp. obvyklú opatnosť.

Žalovaný pri likvidácii poistnej udalosti spoluvinu žalobcu pokiaľ ide o bolestné zohľadnil v rozsahu 25 %. Sám žalobca v konaní uznával mieru svojej spoluzodpovednosti v rozsahu 10 % až 15 % argumentujúc tým, že spoluzavinenie v miere určenej žalovaným je akceptovateľné súdnou praxou v prípadoch nepripútania sa bezpečnostným pásom a súčasnej vedomosti poškodeného o požití alkoholických nápojov vodičom vozidla.

Súd v tejto otázke mal za to, že žalobca dvoma faktormi prispel ku škode. Po prvé nedodrжал elementárnu povinnosť osoby sediacej v motorovom vozidle na sedadle vybavenom bezpečnostným pásom, ktorej účelom je zmiernovať následky na zdraví v prípade dopravnej nehody a po druhé, išiel spolu so svojim kamarátom „vyskúšať“ len krátko predtým zakúpené motorové vozidlo, ktorého vlastnosti ešte dobre nepoznal (inak by ho predsa nešiel skúšať). Tieto dve okolnosti potom podľa súdu dovoľujú zohľadniť prispenie žalobcu na vzniku škody v rozsahu maximálne 15 %. Pre spoluzavinenie vo väčšej miere súd nemal v spise žiaden podklad (najmä odborné vyjadrenie), z ktorého by bolo možné vyvodiť, že zranenia či následky žalobcu by v prípade najmä použitia bezpečnostného pásu mohli byť omnoho miernejšie.

Súd preto považoval pokiaľ ide o náhradu bolestného za dôvodne uplatnenú sumu 812,34 Eur (počet bodov 445 x 15,72 Eur mínus spoluzavinenie žalobcu 15 % mínus žalovaným už vyplatená suma 5.133,75 Eur) a pokiaľ ide o náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 6.012,90 Eur (450 bodov x 15,72 Eur mínus spoluzavinenie 15 %) a vo zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

O úrokoch z omeškania súd rozhodol podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013. Z listu žalobcu, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal žalovanému (č.l. 11 a nasl. spisu) vyplýva, že mu predložil oba lekárske posudky aj lekárske správy a žalovaný dňa 12.09.2012 ukončil šetrenie poistnej udalosti (list žalovaného zo dňa 14.09.2012 na č.l. 13 spisu) s už uvedeným výsledkom, že priznal a vyplatil iba náhradu bolestného v sume 5.133,75 Eur. Žalovaný teda mal k dispozícii všetky relevantné podklady, pokiaľ šetrenie ukončil dňa 12.09.2012 a potom od nasledujúceho dňa začala plynúť 15-dňová lehota na plnenie podľa § 563 OZ určená právnym predpisom - ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., v ktorej mal žalovaný poistné plnenie vyplatiť. Žalovaný do 27.09.2012 náhrady nevyplatil a preto je povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške platnej ku dňu 28.09.2012 (ako prvému dňu omeškania), t.j. vo výške 8,75 % ročne zo sumy 812,34 Eur od 28.09.2012 do zaplatenia a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6.012,90 Eur od 28.09.2012 do zaplatenia. Vo zvyšku úrokov z omeškania požadovaných už odo dňa 14.09.2012 súd žalobu zamietol.

Už len záverom je potrebné dodať, že nebol žiaden dôvod na zastavenie konania podľa § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p. ako to uvádzal žalovaný, nakoľko tento tak ako bol označený v žalobe v súlade so zápisom v obchodnom registri má ako obchodná spoločnosť právnu subjektivitu (§ 18 ods. 1 a 2 písm. a) OZ v spojení s § 56 ods. 1 Obchodného zákonníka) a tým aj spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 19 O.s.p.).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov konania. Nebol dôvod aplikovať ust. § 142 ods. 3 O.s.p. ako to navrhoval žalobca, nakoľko rozhodnutie v súdnej veci nebolo založené ani na znaleckom posudku, ktorý by bol v konaní vypracovaný ohľadne výšky nárokov žalobcu ani na tom, že by tieto záviseli od úvahy súdu, ktorej by si žalobca vopred nemohol byť vedomý. Ust. § 142 ods. 3 O.s.p. sa totiž aplikuje v prípadoch, kedy výška (nie základ) priznaného nároku je závislá od skutkových okolností, ktorých posúdenie si vyžaduje odborné znalecké vedomosti, resp. v prípadoch, kedy je závislá od úvahy súdu. V konaní nebol vypracovaný znalecký posudok čo do rozsahu nárokov žalobcu a súčasne sám žalobca vo svojej

výpovedi uviedol aké zdravotné následky na život mu dopravná nehoda spôsobila a bol si vedomý, že ním uplatňované nároky nie sú dôvodné v celom rozsahu, lebo aj sám škodu sčasti zaviniť.

Súd preto postupoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a určil pomerný úspech oboch účastníkov. Žalobca bol úspešný čo do sumy 6.825,24 Eur (812,34 Eur plus 6.825,24 Eur), zvyšok čo do pôvodne uplatnenej sumy 11.293,65 Eur (1.861,65 Eur plus 9.432,- Eur) je úspechom žalovaného. Žalobca bol úspešný v rozsahu približne 60 % (6.825,24 Eur zo sumy 11.293,65 Eur), zvyšok 40 % predstavuje úspech žalovaného a potom tzv. čistý úspech žalobcu je 20 % (60 % mínus 40 %). Účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia pozostávajú z piatich úkonov právnej služby: 1. príprava a prevzatie zastúpenia dňa 19.01.2012 v čiastke 270,54 Eur (pri základe 11.293,65 Eur určenom podľa § 9 ods. 1 a § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len „vyhláška“), nakoľko predmetom konania bola náhrada škody na zdraví a nie dve spojené veci podľa § 13 ods. 3 cit. vyhlášky ako úkony vyčísl'oval právny zástupca žalobcu) + 7,63 Eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky), spolu 278,17 Eur, 2. spísanie žaloby dňa 09.01.2013 v čiastke 270,54 Eur + 7,81 Eur RP, spolu 278,35 Eur, 3. porada s klientom dňa 23.09.2014 v čiastke 180,36 Eur (§ 14 ods. 2 písm. a) cit. vyhlášky) + 8,04 Eur RP, 4. zastupovanie na pojednávaní dňa 23.09.2014 v sume 270,54 Eur + 8,04 Eur RP, 5. zastupovanie na pojednávaní dňa 19.05.2015 v čiastke 270,54 Eur + 8,39 Eur RP, čo spolu za úkony právnej pomoci predstavuje 1.302,43 Eur. K tomu súd priznal náhradu cestovných výdavkov (§ 15 písm. a) vyhlášky) za cestu právneho zástupcu na pojednávanie na trase Košice - Žiar nad Hronom a späť (470 km) dňa 23.09.2014 v sume 126,35 Eur (pri spotrebe motorového vozidla 6,4 litra/100 km a cene paliva 1,341 Eur/liter predstavuje za spotrebované pohonné hmoty 40,34 Eur a náhrada za opotrebenie motorového vozidla (0,183 Eur/km x 470 km) 86,01 Eur) a dňa 19.05.2015 v sume 121,93 Eur (pri spotrebe motorového vozidla 6,4 litra/100 km a cene paliva 1,194 Eur/liter predstavuje za spotrebované pohonné hmoty 35,92 Eur a náhrada za opotrebenie motorového vozidla (0,183 Eur/km x 470 km) 86,01 Eur). Za uvedené cesty súd podľa § 15 písm. b) a § 17 ods. 1 cit. vyhlášky priznal nárok na náhradu za stratu času - za cestu dňa 23.09.2014 v sume 187,60 Eur (14 polhodín x 13,40 Eur/polhodina) a za cestu dňa 19.05.2015 v sume 195,72 Eur (14 polhodín x 13,98 Eur/polhodina). Spolu to predstavuje 1.934,03 Eur plus 20 % DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky) v čiastke 386,81 Eur, spolu 2.320,84 Eur, z ktorej sumy 20 % predstavuje na trovách právneho zastúpenia sumu 464,17 Eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je žalovaný povinný zaplatiť prisúdenú náhradu trov právnenmu zástupcovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.